

NIEPŁONY (3) *ai*

e oraz o jasne.

sg m N niepłony (2). ◇ pl N subst niepłon(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów, błędnie: niepłonny) – XVII w. s.v. płonny.

1. *Istotny, ważny, niebłahy* (2) :

Wyrażenie: »niepłone rzeczy« (1): Wfzędý nam przypifuią że długo fypiamy/ A nie plone [!] to rzeczy iáko wfzyfcy znamy. *Prot* B4v.

W *przen* (1) :

Wyrażenie: »iściec niepłony« = *wierny świadek* (1): Niéma vftać potomftwo [...] póki fzlákíem dawnym Prędkie fłońce połęci/ y nie vchodzony Krąg miefíčczny: á iściec ná niebie niepłony. *KochPs* 134.

2. *Nienadaremny, skuteczny* (1) : Która [zmija] zámknioné vfzy wźiemie krije/ Aby niefłuchác/ kiedy náuczony Czárownik nád nią zácznie rym niepłony. *KochPs* 84.

Synonimy: 1. *istotny, ważny*; 2. *skuteczny*.

Cf **PŁONY**